

பக்கீர்கள் - இசுலாமியப் பாணர்கள்

முனைவர் சா.இன்குலாப்

உதவிப் பேராசிரியர்

தமிழ்த்துறை,

காயிதே மில்லத் ஆடவர் கல்லூரி,

மேடவாக்கம்,சென்னை-600 100

Email: ingulabsahul@gmail.com

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

இசுலாமியச் சமயத்தைப் பின்பற்றுவோரில் 'பக்கீர்கள்'என்போர் தனித்த அடையாளங்களுடன் விளங்குகின்றனர் அவர்கள் திரிந்தலைந்தும்,பாடல்களைப் பாடியும் இரவலர்களாக வாழ்கின்றனர் அவர்களுடைய வாழ்க்கை பாணர் மரபோடு ஒத்திருப்பதைக் காணமுடிகிறது. ஆகையால் பக்கீர்களின் பெயருக்கான காரணங்களையும் , பண்டையப் பாணர்மரபோடு பொருந்தி வருகின்ற தன்மைகளையும் ஆய்வுப் பொருளாகக் கொண்டு இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

முன்னுரை

உலகில் தோன்றியுள்ள பல்வேறு மதங்களில் மிகக் குறுகிய காலத்தில் வளர்ச்சியடைந்த மதமாக இசுலாம் உள்ளது. அது தமிழகத்தில் பரவுவதற்கு இறைநேசர்களின் அயராத பரப்புரை காரணமாக இருந்தது எனலாம். அவ்விறை நேசர்களின் பாதையைப் பின்பற்றிச் செல்வோர் 'பக்கீர்கள்' என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். இவர்கள் இசுலாமியச் சமயக் கருத்துகளைப் பாடல்கள் மூலம் மக்களிடம் கொண்டு சென்று சமயப் பணியாற்றுவதில் பெரும் பங்காற்றியுள்ளனர். இசுலாமியர்களுள் தனித்ததொரு அடையாளமாக விளங்குகின்ற பக்கீர்கள் சங்ககாலப் பாணர்களைப் போல அலைந்து திரிகின்ற நாடோடி வாழ்க்கையை மேற்கொண்டுள்ளனர் அவர்கள் முறையான இசைப்பயிற்சியோ கல்வியோ பெறாதவர்களாய் இருந்தபோதிலும் தம் முன்னோர்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட பயிற்சியின் மூலம் பாடல்களைப் பாடியும் ,நிகழ்த்து கலைகளைச் செய்தும் சமயப் பணியாற்றியும் வருகின்றனர் . அவ்வகையில் இசுலாமிய

இசைப்பாணர்களாக விளங்குகின்ற பக்கீர் என்ற சொல் குறித்தும், அவர்கள் பாணர்களோடு பொருந்தி வருகின்ற தன்மைக் குறித்தும் ஆய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைந்துள்ளது.

இசைப்பாணர்கள்

இஸ்லாமிய சமயம் அரபு மண்ணில் தோன்றுவதற்கு முன்னரே அரபு மக்கள் தமிழகத்தோடு பன்னெடுங்காலமாக வணிகத் தொடர்பு கொண்டிருந்ததை அறிஞர்கள் பலரும் தெரிவிக்கின்றனர் சங்க இலக்கியங்களான எட்டுத்தொகை பத்துப்பாட்டு ஆகிய நூல்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள யவனர் என்ற சொல் அரபு மக்களை குறிப்பதாகவும் கருதப்படுகிறது அம்மக்களின் தொடர்பினால் இஸ்லாமிய சமயம் தமிழகத்தில் விரைவாகப் பரவியது சமயக் கருத்துகளை சொல்வதற்கு பல்வேறு வகையான இலக்கியங்கள் இங்கு உருவாகின ஏறத்தாழ இரண்டாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட இலக்கியங்களைப் படைத்து தமக்கென தனித்தொரு இலக்கியப் பின்னணியை இசுலாமிய மார்க்கம் கொண்டுள்ளது என இசுலாமியத் தமிழறிஞர்கள் பலரும் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளனர்.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இசுலாமியச் சமயத்தின் கொடையாக இசுலாமியத் தமிழ் இலக்கியங்கள் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் எழுந்துள்ளன. இசுலாமியத் தமிழ்ப்புலவர்கள் பல்வகை இலக்கியங்களைப் படைத்த போதிலும் அவற்றுள் வாய்மொழி மரபுகள் இடம் பெற்றிருப்பதைக் காணமுடிகிறது. அவ்விலக்கியங்கள் ஏடுகள் மூலம் மக்களிடம் சென்றதை விட பக்கீர்களின் பாடல்கள் வாயிலாக பரவியுள்ளதையும் காண முடிகிறது. குறிப்பாக பாத்திமா நாயகியார் சரித்திரம், இசுவத்து நாச்சியார் சரித்திரம், முகைதீன் ஆண்டவர் சரித்திரம், மாலை இலக்கியங்களில் முகைதீன் ஆண்டவர் மாலை, சைத்தான் கிஸ்ஸா போன்ற இலக்கியங்கள் யாவும் வாய்மொழி மூலம் இசுலாமிய மக்களிடையே பரவி இருப்பதை அறிய முடிகிறது

இசுலாமியச் சமயத்தைப் பின்பற்றிய தமிழ்ப்புலவர்கள், தமிழில் நாட்டுப்புறக் கூறுகளைக் கொண்டு படைக்கப்பட்ட அம்மாணை, பள்ளு, குறவஞ்சி, ஊசல் முதலான இலக்கிய வடிவங்களை அடியொற்றி பல்வேறு இலக்கியங்களைப் படைத்துள்ளனர். அப்புலவர்களின் பாடல்களை பக்கீர்கள் தங்கள் வாய்மொழி மூலம் சமயக் கருத்துக்கள் அடங்கிய இறைவணக்கப்

பாடல்கள், கதைப்பாடல்கள் எனப் பல்வேறு வடிவங்களில் பாடிவருகின்றனர். அதனால் அவர்கள் இசுலாமிய இசைப்பாணர்கள் என்றும் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றனர்.

பக்கீர்-விளக்கம்

பக்கீர்கள் சமயப்பிரசாரகர், பாடகர், இரவலர் என்னும் நிலையில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். பக்கீர் என்ற சொல் 'இரப்பவர்' அல்லது 'இரவலர்' என்ற பொருள் தரக்கூடிய பாரசீக சொல்லாகும். இச்சொல் குறித்து அப்துர்ரஹீம் விளக்குகையில்

"ஃபக்கீர் என்ற பாரசீகச் சொல் 'ஃபகீர்' என்ற மூலத்திலிருந்து தோன்றியிருக்கலாம் என கருத முடிகிறது. 'ஃபகீர்' என்றால் எல்லாத் தேவைகளுக்கும் இறைவனை எதிர்பார்க்கும் தன்மை என்றும், 'ஃபக்கீர்' என்றால் எல்லாத் தேவைகளுக்கும் எதிர்பார்ப்பவர் என்றும், இந்தத் தேவை ஆன்மீகத் தேவையையும் உலகாயுதத் தேவையையும் குறிக்கும் "என்பார். பக்கீர் என்பதற்கு இசுலாமிய பரதேசி, பிச்சைக்காரர் என்று தமிழ் அகராதி² குறிப்பிடுகிறது

அரபு மொழியில் பக்கீர் என்பதற்கு 'வறியவர்' என்று பொருளாகும். பர்சியன் மொழியில் 'தர்வீஸ்' என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். இவ்விரு சொற்களும் பிச்சை எடுப்பவர்களை குறிக்கும் வகையிலேயே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆன்மீக பயன்பாட்டில் 'பக்கீர்' என்ற சொல் மனிதனின் ஆன்மீக தேவையை விளக்குவதற்கு பயன்பட்டுள்ளது. இந்தியாவில் இசுலாம் பரவிய ஆரம்ப காலத்தில் இச்சொல் இந்து சமயத்தில் காணப்பட்ட சாது, பிக்கு போன்ற துறவிகளுக்கு வழங்கப்பட்ட மாற்றுச் சொல்லாகப் பயன்பட்டதைக் காணமுடிகிறது.³

"யூத கிறித்துவ சமயத்தில் ஏழை என்பதற்கு 'எபியோ நைட்ஸ்' என்ற சொல் பயன்பட்டுள்ளது. இசுலாத்தின் தொடக்க காலத்தில் ஆன்மீகப் பொருளுக்கு நெருங்கிய தொடர்புடையதாக இச்சொல் இருந்தது. வறியவர் என்ற பொருள் தருகின்ற பக்கீர், தர்வீஷ் முதலான சொற்கள் ஆங்கிலத்திலும் அவ்வாறே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவ்வார்த்தைகள் ஒரு மனிதனின் ஆன்மீக வாழ்க்கை அல்லது மெய்யுணர்வு இவற்றின் மறைபொருள்களைப் பெற்றிருக்கிறது. ஃபக்கீர் என்ற சொல் 'ஃபி' என்ற சொல்லை விட மிக அகன்ற பொருள் தருகின்ற சொல்லாகவும் இருக்கிறது.⁴

மேற்கண்ட குறிப்புகளிலிருந்து பக்கீர் என்ற சொல் வறியவர், யாசிப்பவர், தேவையுள்ளவர், எல்லாத் தேவைகளுக்கும் இறைவனை எதிர்பார்க்கும் நிலையில் உள்ளவர் என்றும், துறவு நிலையில் உள்ளவர்களைக் குறிப்பதற்கும் இச்சொல் பயன்பட்டுள்ளது என்றும் அறிய முடிகிறது.

இசுலாமிய இரவலர்கள்

இசுலாமியச் சமயத்தைப் பின்பற்றுவோரில் இரவலர்களை மிஸ்கின், முசாபர், பக்கீர் எனப் பிரித்துள்ளனர்.⁵

பக்கீர்களைப் பிச்சைக்காரர், பரதேசி என்று கருதுவதற்கு அவர்களைப் போலவே தோற்றம் கொண்டவர்களாக ஆனால், நடத்தைகளில் வேறுபாடு உடையவர்களாக மற்ற இரு பிரிவினரும் இருப்பதே காரணங்களாகும்.

"மிஸ்கின் இது ஒரு அஸ்ஸீரியச் சொல். அம்மொழியில் இச்சொல் சுதந்திர மனிதர்களுக்கும், அடிமைகளுக்கும் இடையிலுள்ள வகுப்பாரைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்றும், அரச குலத்தைச் சேர்ந்த சுதந்திர மனிதனை குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்றும் இருவேறுவிதமாகக் கூறப்படுகிறது. ஏழை என்ற பொருளில் அரேபி, ஹிப்ரு, அபீஸினிய, இத்தாலி, பிரெஞ்சு மொழிகளில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது"⁶ என்றும் குறிப்பிடுகிறது.

" 'முசாபர்'கள் என்போர் வழிப்போக்கர்கள் ஆவர். 'முசாபர்' என்ற அரபுச் சொல்லிற்கு பயணி என்ற பொருள். இவர்கள் நாடோடி வாழ்க்கையை மேற்கொண்டிருந்தனர். வழிப் பயணத்தின் போது யாசித்து, காசு முதலான பொருட்களைப் பெற்று வாழ்ந்து வருகின்றவர்கள்"⁷ என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர்.

'முசாபர்' என்ற சொல் நாடோடிகளாகத் திரிபவரைக் குறிக்கும் வகையில் பயன்பட்டுள்ளது. முசாபர்களைப் பற்றி இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு குறிப்பிடுகையில்,

" "சபர் என்னும் சொல் அரபு மொழியிலே பிரயாணஞ் செய்தலை, தேச சஞ்சாரத்தில் ஈடுபடுதலைக் குறிக்கிறது. சபர் அடியாகப் பிறந்த பெயர்ச்சொல்லான முசாபர் என்பது பயணியை, தேச சஞ்சாரியைக்

குறிக்கின்றது. இத்தகைய பயணிகளான 'முசாபர்' பலர் ஒன்றுகூடும் இடத்தை அவர்கள் தமது மொழியில் 'முசாபறி' என்று அழைத்திருக்கலாம். இசுலாத்தில் விதிக்கப்பட்டுள்ள கட்டாயக் கொடையைப் பெற தகுதியுடைய (பக்கீர்) கூட்டத்தவருள் பயணிகளான முசாபர்களும் இடம்பெறுகின்றனர்."⁸

என்று விளக்குகின்றது.

மேலும், பக்கீர்களைப் பிச்சைக்காரர் என்று கருதுவதற்கான காரணத்தை அப்துல்ரஹீம் விளக்குகையில்,

"துறவிகளில் சிலர் தங்களை பக்கீர்கள் என்று அழைத்துக் கொண்டு கூட்டம் கூட்டமாகப் பிரித்து வாழ்ந்தனர். கலந்தர் பக்கீர், மதார் பக்கீர் போன்றோர் ஊர் ஊராகச் சென்று இரந்து உண்டு வாழ்ந்து வந்ததின் காரணமாக பொதுவாக :பக்கீர் என்றாலே யாசகர் என்று கருதப்படலாயிற்று"⁹ என்பார்.

மேற்கண்ட பல்வேறு செய்திகளை ஒப்புநோக்குகையில் 'பக்கீர்' என்ற சொல் துறவி, ஏழை, இரவலர், தேசசஞ்சாரி, இறைவனின் நல்லடியார், ஆன்மீகவாதி என பலபொருள்களை தருவதை அறியமுடிகிறது. பக்கீர்கள் அனைவரும் சமயக் கருத்துகளைப் பரப்புபவர்களே. அவ்வாறு செல்கையில் தங்கள் ஆன்மீகத் தோற்றத்திற்குரிய அடையாளங்களை விடுத்துப் பிச்சைக்காரர்களைப் போல் அலைந்து திரிந்ததனால் மக்களிடம் சரியான இனம் காணும் தன்மை இல்லாத சூழலில் பக்கீர்களைப் பிச்சைக்காரர்கள் என்று அடையாளப்படுத்தியுள்ளனர்.

பக்கீர்களின் தோற்றம்

தனிப்பட்ட அடையாளங்களுடன் காணப்படும் இவர்கள் இசுலாமியர்கள் பெருவாரியாக வாழ்கின்ற ஊர்களில் அவர்களை நாடிச்சென்று பாடல்களைப் பாடியும், பொருள்களை யாசித்தும் வாழ்க்கை நடத்துவோராக உள்ளனர்.

பக்கீர்கள் பன்னிரண்டு பொருட்களைத் தங்கள் உடமைகளாகக் கொண்டுள்ளனர். அவை தாஹிரா , மணி சோட்டா , சாலியா கயிறு , திருச்சக்கரம், கண்ட கோடாரி , திருவோடு , காவி உடை , கண்டமாலை ,

அல்மதர்,ஆசாகோல்,தபிசு (ரிஷி தண்டம் போல) ஜோல்னா பை என வழங்கப்பட்ட பொருள்களை தங்களுக்கான விருதுகள் என்று கருதுகின்றனர்.

சூபிகளின் நடைமுறையைப் பின்பற்றி வருகின்ற காரணத்தால் அதற்குச் சான்றாக சூபிகள் பயன்படுத்திய கருவிகள் ஏதேனும் ஒன்றை அடையாளச் சின்னமாக வைத்துள்ளனர் . பன்னிரெண்டு விருதுகள் என்பவை பன்னிரெண்டு மலக்குகள் (தேவதூதர்கள்) என்றும், அப்துல் காதர் ஜீலானி அவர்கள் காலத்தில்தான் அல்லாஹ்வால் இவ்வாறு படைக்கப்பட்டது என்றும் பக்கீர்கள் நம்புகின்றனர் .¹⁰ இப்பொருட்களை ஒவ்வொரு பக்கீரும் யாசகம் பெறுவதற்கு செல்கையிலும் , தர்காக்களில் விழாக்கள் நடைபெறுகின்ற போதும் கொண்டு செல்கின்றனர்.

பக்கீர்களும் பாணர்களே

பாடுதல் ஒன்றையே தங்கள் தொழிலாகக் கொண்டுள்ள பக்கீர்கள் சங்க கால பாணர் மரபோடு பொருந்தும் வகையில் பல அம்சங்களைப் பெற்றுள்ளனர்.பாணர் குழுவினர் தங்கள் சுற்றத்தோடு அலைந்து திரிந்த நாடோடி வாழ்க்கையை மேற்கொண்டதைப் போலவே பக்கீர்களும் அலைந்து திரிபவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். இதுபற்றி கழனியூரன் குறிப்பிடுகையில்

"பக்கீர் இனத்தைச் சேர்ந்த ஆண்கள் மட்டுமே ஊர் ஊராய் ஒரு நாடோடி போல சென்று மக்கள் மகிழும் வண்ணம் இறைவனின் அல்லது இறைநேசச் செல்வர்களின் புகழ் பாடும் பாடல்களை இனிய இசையுடன் பாடுகிறார்கள். அப்போது மக்கள் கொடுக்கும் காசுகளை பெற்றுக்கொள்கிறார்கள். இரவு நேரத்தில் அந்தந்த ஊரில் உள்ள பள்ளிவாசல்களில் தங்கிக் கொள்கிறார்கள்."¹¹

என்பார்.

ஆண்கள் மட்டும் திரிந்தஅலையக்கூடிய வாழ்க்கையை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர் என்பதை அறியமுடிகிறது. சமயஞ்சார்ந்த நிலையில் அதை மக்களிடம் பரப்புவதற்கென்றே பக்கீர்கள் ஊர்களுக்குச் செல்லும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பாணர்களின் வறுமை காரணமாக பல உறவினர்களை சந்தித்து தங்களிடமுள்ள கலைத் திறமைகளை வெளிப்படுத்திய பிறகே

வள்ளல்கள் தருகின்ற பரிசுப் பொருள்களை ஏற்றுக் கொண்டனர் என்பதை இலக்கியங்கள் வாயிலாக அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. அதுபோல சமயக் கருத்துக்களைப் பரப்புவதற்காகச் சென்றாலும் தங்கள் வாழ்க்கைக்கான பொருள் ஈட்டுதல் என்பது மக்களைச் சார்ந்தே அமைந்துள்ளது. தங்களிடம் இருக்கின்ற கலைத்திறமைகளான பாட்டுபாடுதல், தாகிரா கொட்டு வாசித்தல் இவற்றின் மூலம் திறமைகளை வெளிப்படுத்தி காசு, பணம், அரிசி முதலான பொருள்களைப் பெற்றுக் கொள்கின்றனர்

பக்கீர்களின் பாடும்முறை

பக்கீர்கள் முறையான இசைப்பயிற்சி ஏதுமின்றி பாடிவருகின்றனர். இதுகுறித்து கள ஆய்வு மேற்கொள்கையில், வழுத்தூரைச் சேர்ந்த வியாகத்தாலி என்னும் பக்கீர் கூறுகையில்,

"முன்னோர்கள் படிச்சதைக் காதுல வாங்கியிருக்கோம்ல. ஏற்கனவே படிச்சிருக்காங்களே, அவங்க எந்த இசையில் படிச்சாங்களோ அந்த இசையில் படிச்சிக்கிட்டு இருக்கோம்"¹²

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இத்தகவலின் மூலம் பக்கீர்கள் இசை குறித்து முழுமையாக அறியாத போதிலும், 'போலச்செய்தல்' என்ற அடிப்படையில் கேள்வி ஞானத்தின் வாயிலாகப் பாடுகின்றனர் என்பதை அறியமுடிகின்றது.

பக்கீர்கள் இசைப்பாடல் பயிற்சி மேற்கொள்ளும் முறை குறித்து வ.ரஹ்மத்துல்லாஹ் குறிப்பிடுகையில்,

" தங்கள் வீடுகளில் உள்ள பெரியவர்கள் தொழிலுக்குச் சென்று வந்த பிறகு ஓய்வான நேரங்களில் தங்கள் பிள்ளைகளை அழைத்து, தங்கள் முன்னால் உட்காரவைத்து 'தாயிரா' என்ற இசைக் கருவியில் இசை எழுப்பியவாறு, ஏதாவது ஒரு பாடலில் இருந்து இரண்டு வரிகளைப் பாடிக்காட்டுவார். அதனைத் தொடர்ந்து அவர்களும் பாடுவர்."¹³

என்று விளக்குகிறார். இவ்வாறு பயிற்சி எடுத்துக்கொண்ட பக்கீர்கள் தங்கள் குருவினுடைய அனுமதி பெற்ற பிறகே தெருக்களுக்கு சென்று பாடத் தொடங்குகின்றனர். பாடல்களை ஒருவர் மூலம் ஒருவர் வாய்மொழியாகவே கற்றுக் கொண்டும், நோட்டுப் புத்தகங்களில் (சிலர் மட்டும்) எழுதி வைத்துக்கொண்டும் மனனம் செய்தும் பாடுகின்றனர் . ஏறக்குறைய

பாணர்கள் தங்கள் பாடற்கலையைக் கற்றுக் கொண்டதைப் போல இது அமைந்துள்ளதாகக் கருதமுடிகிறது.

பாணர்-பக்கீர் :பொதுக்கூறுகள்

பக்கீர்களின் பாடும் முறை, அலைந்துத் திரியும் நாடோடி வாழ்கை முறை, இரவலர் என்னும் தன்மை , தாயிரா என்னும் இசைக் கருவியை இசைத்துப் பாடல்களைப் பாடுதல் , பலபிரிவுகளாக இயங்குதல் என இவற்றை நோக்குங்கால் பாணர் மரபோடு ஒத்திசைந்து செல்வதைக் காணமுடிகிறது.

பக்கீர்களில் 'பீர்மலங்கு' என்ற பிரிவினர் 'டங்கா அல்லது நகரா ' என்றொரு முரசு வடிவத்தில் அமைந்த இசைக்கருவியைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இக்கருவி பெரும்பாலும் ரமலான் மாதம் நோன்பு நோற்கின்ற காலத்தில் காலை மாலை வேளைகளில் சிறிய அளவிலான இரண்டு குச்சிகளால் முரசுமீது அடித்து நோன்பு நேரங்களை உறுதிசெய்வார்கள்.

'முல்லாங்கு' என்ற பிரிவினர் கொம்பினால் செய்யப்பட்ட 'பங்கா' எனப்படும் ஊதுகுழல் போன்ற கருவியைப் பயன்படுத்துகின்றனர் . இதை வாயில் வைத்துத் தலைக்குமேல் உயர்த்தி ஊதுவர்.

'மார்கோ பஹ்ரா' எனப்படுகின்ற சிறிய அளவிலான ஊதுகருவி மாட்டுக்கொம்பினால் ஆனது. இதனை 'ஷாஜாலி' என்ற பக்கீர் பிரிவினர் பயன்படுத்துகின்றனர். அவர்களுக்கு 'எக்காளக்காரர்கள்' என்ற வேறுபெயருமுண்டு.

தாகிரா, டேப், டபேலா, கொட்டு என வேறுபெயர்களால் அழைக்கப்படுகின்ற சிறுபறை போன்ற இக்கருவியில் ஐந்து ஜோடி சலங்கைகள் பொருத்தப்பட்டுள்ளன . 'ரிபாயி' என்னும் பக்கீர் பிரிவினர் இதைப் பயன்படுத்துகின்றனர் . இக்கருவியைத் 'தப்ஸ்' என்றும் அழைக்கின்றனர். ஆரம்பக் காலங்களில் மாட்டுத் தோலினால் செய்யப்பட்டகருவி தற்போது நெகிழி இழை (plastic fibre) களால் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

மேலும், பக்கீர்களில் சிலர் தப்சு என்ற குச்சியைத் தங்கள் உடமையாக வைத்திருந்தனர் . இன்று அவர்கள் மயிலிறகைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

இங்குக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அனைத்து இசைக்கருவிகளையும் பக்கீர்கள் தர்காக்களில் நடைபெறுகின்ற பல்வேறு சடங்குகளின் போது பயன்படுத்துகின்றனர். பாணர்களில் கோடியர் , வயிரியர், அகவுநர் போன்றோர் தங்கள் இசைக்கருவிகளின் மூலமாக பிரித்தறியப் பட்டுள்ளதைப் போலவே பக்கீர்களின் ஒவ்வொரு பிரிவினரும் பயன்படுத்தும் கருவிகள் மூலமாக அடையாளங் காணப்படுவதை அறியமுடிகிறது.

முடிவுரை

இசுலாமியச் சமயநெறியைப் பின்பற்றுகின்ற பக்கீர்கள் தனித்த அடையாளங்களுடன் விளங்கிவருகின்றனர் . சங்காலப் பாணர்களைப் போன்று நாடோடிகளாக அலைந்து திரிந்து , சமயஞ்சார்ந்த பாடல்களை பாடுவதின்மூலம் மக்களின் மனத்தைக் கவர்ந்துள்ளனர். பல்வேறு இசைக்கருவிகளைப் பயன்படுத்தி தர்காக்களில் பல்வேறு சடங்குகளை நிகழ்த்தி பொருள் ஈட்டுகின்றனர். இரவலர்களாகவும் பல ஊர்களுக்குச் சென்று காசு , பணம்,அரிசி முதலானவற்றைப் பெற்றுக்கொண்டு ஏழ்மையான வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டிருக்கின்றனர் . இவற்றை கொண்டு பக்கீர்களை இசுலாமிய இசைப்பாணர்கள் என்று சுட்டுவதற்கேற்ப ஆய்வுமுடிவுகள் அமைந்துள்ளன.

அடிக்குறிப்புகள்

- 1.அப்துற் றஹீம், இசுலாமியக் கலைக்களஞ்சியம், மூன்றாம் தொகுதி, ப. 687)
- 2.Tamil Lexicon, Vol. IV, p. 2378, Madras University
- 3.The New Encyclopedia Britanica, Vol. 4,p.662)
- 4.Julian Haldick, Mystical Islam an Introduction to Sufism, p. 219)

- 5.வ. ரஹ்மத்துல்லா, இசுலாமியப் பக்கீர்கள், ப. 17)
- 6.அப்துற் றஹீம், இசுலாமியக் கலைக்களஞ்சியம், மூன்றாம் தொகுதி, ப. 687)
- 7.வ.ரஹ்மத்துல்லா,இசுலாமிய ஃபக்கீர்கள், ப.17
- 8.ம. முகம்மது உவைஸ், பீ. மு. அஜ்மல்கான், இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு,
தொ- 1,ப.12
9. அப்துற் றஹீம், இசுலாமியக் கலைக்களஞ்சியம், மூன்றாம் தொகுதி, ப. 440
- 10.வ. ரஹ்மத்துல்லா, இசுலாமிய ஃபக்கீர்கள், ப. 21
- 11.கழனியூரன், இஸ்லாமிய இசைப்பாணர்கள், புதியபார்வை,தமிழிசை சிறப்பிதழ்,2004
- 12.பக்கீருடன் ஆய்வாளர் நிகழ்த்திய நேர்காணல்,லியாக்கத் அலி, வழுத்தூர், 26.11.2006
- 13.வ. ரஹ்மத்துல்லா, இசுலாமிய ஃபக்கீர்கள், ப. 65

துணைநூற்பட்டியல்

- 1.முகம்மது உவைஸ். ம, அஜ்மல்கான்.பீ.மு., இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு,
தொ- 1,மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக்கழகம்.
- 2..ரஹ்மத்துல்லா.வ, இசுலாமியப் பக்கீர்கள், படையல் வெளியீடு, கே. கே. புக்ஸ் பி லிமிட், சென்னை, முதற் பதிப்பு, 2007

ஆங்கிலநூல்கள்

- 1.Julian Haldick, Mystical Islam An Introduction to Sufism, London, I. B. Tauris&Co Ltd, 1989

களஞ்சியங்கள்

- 1.அப்துற் றஹீம், இசுலாமியக் கலைக்களஞ்சியம், மூன்றாம் தொகுதி, யுனிவர்சல் பப்ளிஷர்ஸ், சென்னை
- 2.Tamil Lexicon, Vol. IV, Madras University
- 3.The New Encyclopedia Britanica, Vol. 4, First Edition 1968

கட்டுரைகள்

1.கழனியூரன், இஸ்லாமிய இசைப்பாணர்கள், புதியபார்வை,தமிழிசை சிறப்பிதழ்,2004

நேர்காணல்கள்

1.பக்கீருடன் ஆய்வாளர் நிகழ்த்திய நேர்காணல்,லியாக்கத் அலி, வழுத்தூர், 26.11.2006